

Čtvrtek, 16. února 2017

P8_TA(2017)0049

Zlepšení fungování Evropské unie využitím potenciálu Lisabonské smlouvy**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. února 2017 o zlepšení fungování Evropské unie využitím potenciálu Lisabonské smlouvy (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Evropský parlament

- s ohledem na Lisabonskou smlouvu pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, podepsanou dne 13. prosince 2007,
- s ohledem na deklaraci ze dne 9. května 1950, v níž se uvádí, že vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli představuje „první krok k Evropské federaci“,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. února 2008 o Lisabonské smlouvě ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. května 2009 o dopadu Lisabonské smlouvy na rozvoj institucionální rovnováhy Evropské unie ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o provádění Lisabonské smlouvy s ohledem na Evropský parlament ⁽³⁾,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 16. září 2015 ⁽⁴⁾,
- s ohledem na usnesení Výboru regionů ze dne 8. července 2015 ⁽⁵⁾,
- s ohledem na zprávu reflexní skupiny o budoucnosti EU v roce 2030 určenou Evropské radě,
- s ohledem na zprávu pěti předsedů (Komise, Rady, Euroskupiny, Parlamentu a Evropské centrální banky (ECB)) o dokončení evropské hospodářské a měnové unie,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013 ⁽⁶⁾ a na stanovisko Výboru pro ústavní záležitosti k této zprávě,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2017 o evropském pilíři sociálních práv ⁽⁷⁾,
- s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a na stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro rozpočtovou kontrolu (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184 E, 6.8.2009, s. 25.⁽²⁾ Úř. věst. C 212 E, 5.8.2010, s. 82.⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2016, s. 183.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 313, 22.9.2015, s. 9.⁽⁶⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0010.

Čtvrtek, 16. února 2017

- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie a členské státy čelí zásadním výzvám, které žádný členský stát nemůže vyřešit sám;
- B. vzhledem k tomu, že mimo jiné v důsledku hospodářské, finanční a sociální krize čelí EU také deziluzi svých občanů v souvislosti s projektem evropské integrace, o čemž svědčí také trvale nízká účast voličů ve volbách do Evropského parlamentu a vzestup euroskeptických nebo otevřeně protievropských politických sil;
- C. vzhledem k tomu, že některé návrhy, které mají za cíl reagovat na výzvy, jimž Unie čelí, a posílit její integraci ve snaze zlepšit její fungování ku prospěchu jejích občanů, lze plně realizovat pouze změnou Smlouvy; má za to, že je nutno zaujmout dvoufázový přístup k reformě EU (v rámci Smluv a nad jejich rámec); vzhledem k tomu, že ustanovení Lisabonské smlouvy a jejích protokolů nebyla dosud plně využívána a že účelem tohoto usnesení je pouze posoudit zákonné možnosti ke zlepšení fungování EU, které Smlouvy skýtají;
- D. vzhledem k tomu, že dominantní úloha Evropské rady způsobuje trvalé odmítání metody Společenství a její koncepce dvojí legitimacy;
- E. vzhledem k tomu, že metoda Společenství musí být zachována a mezivládní rozhodování ji nesmí oslabit, dokonce ani v oblastech, v nichž ne všechny členské státy splňují podmínky účasti; vzhledem k tomu, že musí být posílena úloha Komise, aby mohla v plné míře a účinně plnit svou úlohu hybné síly metody Společenství;
- F. vzhledem k tomu, že klíčovým prvkem EU je vnitřní trh, který usnadňuje volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;
- G. vzhledem k tomu, že Evropský parlament, který je demokraticky volen v přímých všeobecných volbách a jako takový je stěžejním prvkem demokracie na úrovni Unie, je parlamentem celé Unie a hraje zásadní úlohu při zajišťování legitimacy a zodpovědnosti rozhodnutí EU, včetně demokratického zodpovídání se za specifická opatření a rozhodnutí týkající se eurozóny;
- H. vzhledem k tomu, že podle čl. 10 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU) zastupuje Evropský parlament občany Unie bez ohledu na jejich státní příslušnost a Rada zastupuje státní příslušníky členských států prostřednictvím vnitrostátních vlád;
- I. vzhledem k tomu, že je třeba posílit politický dialog mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem a zlepšit praktické možnosti využívání „žluté karty“ a „oranžové karty“;
- J. vzhledem k tomu, že pracovní metody Evropské rady by ve vztahu k Parlamentu měly být transparentnější a své úkoly by měla Evropská rada plnit v mezích daných ustanoveními Smluv;
- K. vzhledem k tomu, že aby byl vytvořen skutečný dvoukomorový legislativní systém, který je demokratický a transparentní při svém rozhodování, bylo by třeba, aby rozhodnutí Rady přijímala jediná legislativní formace Rady, přičemž ze stávajících specializovaných složení Rady by se staly přípravné orgány na způsob výborů v Parlamentu;
- L. vzhledem k tomu, že jednotná odpovědnost a kontrola je hlavním předpokladem stability jakéhokoli institucionálního uspořádání, zejména pokud jde o hospodářské, fiskální a měnové záležitosti; vzhledem k tomu, že hospodářská politika EU vychází ze silné vlastní odpovědnosti jednotlivých členských států a obsahuje i zásadu zakazující převzetí závazků veřejného sektoru členských států Unii v článku 125 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU); vzhledem k tomu, že přenášení stále většího množství pravomocí na evropskou úroveň znamená souhlas s úbytkem národní svrchovanosti členských států;

Čtvrtek, 16. února 2017

- M. vzhledem k tomu, že EU musí podporovat nejvyšší úroveň ochrany lidských práv a základních svobod a že je třeba zaručit, aby je EU, její orgány a členské státy dodržovaly a podporovaly;
- N. vzhledem k tomu, že úlohu Komise jako výkonné moci je třeba posílit v oblasti hospodářské a daňové politiky;
- O. vzhledem k tomu, že článek 2 Protokolu č. 14 o Euroskupině neupřesňuje, že předseda Euroskupiny musí být zvolen z řad členů Euroskupiny;
- P. vzhledem k tomu, že má-li být posílena politická legitimita Komise, pokud jde o provádění správy ekonomických záležitostí a daňových pravidel, je nezbytné, aby byl její předseda volen jasným a dobře srozumitelným způsobem v evropských volbách;
- Q. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva znovu potvrdila právní rámec Účetního dvora, který na jeho základě podporuje zodpovědnost vůči veřejnosti a pomáhá Parlamentu a Radě v dohledu nad plněním rozpočtu EU, a tím přispívá k ochraně finančních zájmů občanů; vzhledem k tomu, že článek 318 SFEU stanoví další dialog mezi Parlamentem a Komisí a měl by stimulovat kulturu výkonnosti při plnění rozpočtu EU;
- R. vzhledem k tomu, že evropské orgány a instituce, konkrétně Výbor regionů (VR), Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV), a zejména pak Evropský parlament, by měly v rámci své každodenní činnosti sledovat dodržování a rozvoj horizontální a vertikální subsidiarity v Evropské unii; vzhledem k tomu, že evropské orgány musí zohlednit úlohu, kterou hrají Výbor regionů a Evropský hospodářský a sociální výbor v legislativním rámci, a skutečnost, že je důležité brát v úvahu jejich stanoviska;
- S. vzhledem k tomu, že článek 137 SFEU a protokol č. 14 ustavují Euroskupinu jako neformální orgán;
- T. vzhledem k tomu, že nové úkoly, které byly svěřeny Euroskupině v rámci balíčku šesti a dvou právních předpisů, ve spojení s tím, že Euroskupinu a Radu guvernérů ESM tvoří tytéž osoby a že tatáž osoba je předsedou Euroskupiny i předsedou Rady guvernérů Evropského stabilizačního mechanismu (ESM), přidělují Euroskupině prakticky rozhodující úlohu ve správě ekonomických záležitostí eurozóny;
- U. vzhledem k tomu, že v současnosti není dostatečně využíván postup při makroekonomické nerovnováze; vzhledem k tomu, že využívání tohoto postupu v jeho plné kapacitě by mohlo pomoci napravovat ekonomické nerovnováhy v rané fázi, poskytovat přesný přehled o situaci v jednotlivých členských státech a v Unii jako celku, předcházet krizím a přispívat ke zlepšení konkurenceschopnosti; vzhledem k tomu, že je zapotřebí větší strukturální konvergence mezi členskými státy, což napomůže k udržitelnému růstu a sociální soudržnosti; vzhledem k tomu, že je tudíž naléhavě nutné dokončení hospodářské a měnové unie (HMU) spolu s úsilím o zajištění větší legitimacy a demokratické zodpovědnosti jeho institucionální struktury;
- V. vzhledem k tomu, že institucionální struktura HMU by měla být efektivnější a demokratičtější, přičemž Parlament a Rada by byly rovnocennými spoluvůrci právních předpisů, Komise by plnila úlohu orgánu výkonné moci, vnitrostátní parlamenty by prováděly lepší kontrolu opatření vnitrostátních vlád na evropské úrovni, Evropský parlament by prováděl kontrolu rozhodování na úrovni EU a Soudní dvůr by hrál podstatnější úlohu;
- W. vzhledem k tomu, že Unie potřebuje řádné uplatňování stávajícího rámce pro hospodářskou politiku a jeho vymáhání a také nová právní ustanovení v oblasti hospodářské politiky a zásadní strukturální reformy v oblasti konkurenceschopnosti, růstu a sociální soudržnosti;
- X. vzhledem k tomu, že je třeba zjednodušit proces evropského semestru a zajistit, aby byl cílenější a demokratičtější, a to tak, že bude posílena kontrolní úloha Parlamentu nad tímto procesem a bude mu přiznána významnější úloha v různých cyklech jednání;

Čtvrtek, 16. února 2017

- Y. vzhledem k tomu, že Smlouva o fungování EU (SFEU) v rámci ročního rozpočtového procesu zajistila Evropskému parlamentu stejné postavení, jako má Rada; vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva je prozatím v rozpočtové oblasti uplatňována jen částečně, a to zejména kvůli nedostatku skutečných vlastních zdrojů;
- Z. vzhledem k tomu, že je třeba racionalizovat využívání rozpočtu Unie, jeho příjmy by měly pocházet ze skutečných vlastních zdrojů, a nikoli převážně z příspěvků stanovených podle výše hrubého národního důchodu (HND), a postup přijímání víceletého finančního rámce (VFR) by měl na základě Smluv přejít od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou;
- AA. vzhledem k tomu, že podle článku 21 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (finanční nařízení) zásada univerzality rozpočtu nebrání skupině členských států účelově vázat finanční příspěvek do rozpočtu EU nebo zvláštní příjem na financování specifických výdajů, jako se tomu již děje např. v případě reaktoru s vysokým tokem neutronů v rámci rozhodnutí 2012/709/Euratom;
- AB. vzhledem k tomu, že účelově vázané příjmy ve smyslu článku 21 finančního nařízení nejsou podle 8. bodu odůvodnění nařízení č. 1311/2013 o víceletém finančním rámci součástí tohoto rámce (EU, Euratom) č. 1311/2013, a tudíž se na ně nevztahují jeho stropy;
- AC. vzhledem k tomu, že systém vlastních zdrojů nebrání tomu, aby byly vlastní zdroje financovány pouze částí členských států;
- AD. vzhledem k tomu, že Unie by měla disponovat větší investiční kapacitou zajištěnou optimálním využíváním stávajících strukturálních fondů a využitím Evropského fondu pro strategické investice, a rovněž navýšením kapacit Evropské investiční banky (EIB), Evropského investičního fondu (EIF) a Evropského fondu strategických investic (EFSI);
- AE. vzhledem k tomu, že se uvažuje o vytvoření fiskální kapacity v eurozóně a že o jejích obrysech, financování, pravidlech fungování a podmínkách pro její začlenění do rozpočtu Unie;
- AF. vzhledem k tomu, že je třeba dále využívat růstový potenciál vnitřního trhu v oblasti služeb, jednotného digitálního trhu, energetické unie, bankovní unie a unie kapitálových trhů;
- AG. vzhledem k tomu, že podle Smluv má Unie bojovat proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci a prosazovat sociální spravedlnost a ochranu, rovnost mezi ženami a muži a mezigenerační solidaritu;
- AH. vzhledem k tomu, že posílení jednotného trhu musí doplňovat větší koordinace v daňové oblasti;
- AI. vzhledem k tomu, že je třeba zaručit a zachovat právo na volný pohyb a práva pracovníků, a to plným využitím potenciálu Lisabonské smlouvy;
- AJ. vzhledem k tomu, že tvůrce právních předpisů Unie může přijímat opatření v oblasti sociálního zabezpečení, která jsou nezbytná pro pracovníky, kteří uplatňují svá práva na volný pohyb podle článku 48 SFEU; vzhledem k tomu, že může přijímat opatření k ochraně sociálních práv pracovníků nezávisle na využívání práv na volný pohyb podle článku 153 SFEU;
- AK. vzhledem k tomu, že tvůrce právních předpisů Unie může podle čl. 153 odst. 1 písm. a) až i) SFEU přijímat opatření k minimální harmonizaci v oblasti sociální politiky; vzhledem k tomu, že tyto právní předpisy se nesmí dotknout práva členských států vymezit základní zásady svých systémů sociálního zabezpečení; vzhledem k tomu, že tyto právní předpisy se nesmí významně dotknout finanční rovnováhy vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení; vzhledem k tomu, že i přes tato omezení harmonizace sociální politiky má tvůrce právních předpisů Unie stále ještě prostor k přijímání opatření v oblasti sociální politiky, který dosud není využit;

Čtvrtek, 16. února 2017

- AL. vzhledem k tomu, že dosud nebyla uvedena do praxe zásada stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci, která je stanovena v článku 157 SFEU;
- AM. vzhledem k tomu, že fungování a provádění nástroje evropské občanské iniciativy vykazuje nedostatky, a proto je třeba dosáhnout zlepšení, aby mohla tato iniciativa působit efektivně a byla skutečným nástrojem participativní demokracie a aktivního občanství;
- AN. vzhledem k tomu, že volný pohyb, zejména volný pohyb pracovníků, je právem zakotveným ve Smlouvách (článek 45 SFEU) a představuje základní hybnou sílu pro dokončení jednotného trhu;
- AO. vzhledem k tomu, že Unie musí zvýšit účinnost, koherenci a zodpovědnost společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), čehož lze dosáhnout tím, že budou využita ustanovení Smlouvy k přechodu od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou ve stále více oblastech vnějších politik, a také tím, že budou v případě potřeby uplatněna ustanovení týkající se flexibility a posílené spolupráce;
- AP. vzhledem k tomu, že nedávné bezpečnostní výzvy, z nichž některé se vyskytují v bezprostřední blízkosti hranic EU, odhalují potřebu postupného přechodu k vytvoření společné obranné politiky a v konečném důsledku i společné obrany; vzhledem k tomu, že Smlouva již obsahuje jasná ustanovení, jak to lze provést, a sice v člácích 41, 42, 44 a 46 SEU;
- AQ. vzhledem k tomu, že je nutno zajistit vnější zastoupení v zájmu Unie tam, kde jsou dotčeny výlučné pravomoci Unie a sdílené pravomoci Unie, které Unie již vykonávala; vzhledem k tomu, že v oblastech, kde Unie dosud nevyužila svou sdílenou pravomoc, mají členské státy povinnost mít upřímnou snahu s Uní spolupracovat a zdržet se jakýchkoli opatření, jež by mohla poškodovat zájem Unie;
- AR. vzhledem k tomu, že je třeba, aby Unie a členské státy v mezinárodních organizacích a na mezinárodních fórech zaujímaly koordinovaný a strukturovaný postoj, a zvýšily tak vliv Unie a jejích členských států v těchto organizacích a na těchto fórech;
- AS. vzhledem k tomu, že přijímání mezinárodních závazků ze strany Unie ani ze strany členských států nemůže omezovat úlohu vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu na pouhé formální schvalování;
- AT. vzhledem k tomu, že uprchlická krize ukázala, že EU potřebuje společnou azylovou a přistěhovaleckou politiku, která by měla rovněž zajistit spravedlivé rozdělení žadatelů o azyl v rámci celé EU;
- AU. vzhledem k tomu, že ve všech členských státech jsou dosud problémy s diskriminací ze všech možných důvodů, jako jsou pohlaví, rasa, barva pleti, etnický nebo sociální původ, genetická výbava, jazyk, náboženství či přesvědčení, ať již politické či jiného druhu, příslušnost k národnostní menšině, majetek, původ, zdravotní postižení, věk, pohlavní identita či sociální orientace;
- AV. vzhledem k tomu, že nedávné krize jasně ukázaly, že sblížení právních ustanovení nestačí k zajištění fungování vnitřního trhu ani prostoru svobody, bezpečnosti a práva, protože harmonizovaná právní ustanovení jsou uplatňována rozdílně;
- AW. vzhledem k tomu, že tvůrce právních předpisů Unie nesmí svěřovat agenturám Unie diskreční pravomoci, při jejichž výkonu je třeba činit politická rozhodnutí;
- AX. vzhledem k tomu, že tvůrce právních předpisů Unie musí zajistit dostatečnou politickou kontrolu nad rozhodováním a činnostmi agentur Unie;
- AY. vzhledem k tomu, že případy, kdy členské státy nedodrží dohody přijaté na evropských summitech a na zasedáních Evropské rady, vážně poškozují důvěryhodnost evropských orgánů, a tudíž by naplňování těchto dohod mělo být zajištěno účinnějším způsobem;

Čtvrtek, 16. února 2017

1. konstatuje, že Evropská unie a její členské státy čelí nebyvalým výzvám, jako je uprchlická krize, výzvy zahraniční politiky v bezprostředním sousedství a boj proti terorismu, globalizace, změna klimatu, demografický vývoj, nezaměstnanost, příčiny a důsledky finanční a dluhové krize, nedostatek konkurenceschopnosti a sociální důsledky v některých členských státech a nutnost posílit vnitřní trh EU, a všechny tyto výzvy je třeba řešit adekvátnějším způsobem;
2. zdůrazňuje, že členské státy nemohou tyto výzvy odpovídajícím způsobem řešit jednotlivě, nýbrž že je zapotřebí kolektivní reakce Unie s respektováním zásady víceúrovňové správy;
3. připomíná, že klíčovým prvkem EU je vnitřní trh, který usnadňuje volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu; rovněž připomíná, že výjimky v oblasti vnitřního trhu narušují hospodářskou soutěž v Unii a ničí rovné podmínky soutěže;
4. zdůrazňuje, že Unie musí svým občanům vrátit ztracenou víru a důvěru tím, že zvýší transparentnost svého rozhodování a zodpovědnost svých institucí, agentur a neformálních subjektů, jako je Euroskupina, posílí spolupráci mezi institucemi a zvýší svou akceschopnost;
5. upozorňuje, že ne všechna ustanovení Lisabonské smlouvy dosud byla plně využita, přestože obsahují některé nezbytné nástroje, jež by bylo možno použít k předcházení některým krizím, jimž Unie čelí, nebo by bylo možno je využít k řešení stávajících problémů, aniž by musel být v brzké době zahájen přezkum Smlouvy;
6. zdůrazňuje, že metoda Společenství se pro fungování Unie hodí nejlépe a má ve srovnání s mezivládní metodou řadu výhod, neboť jako jediná umožňuje větší transparentnost, efektivnost a hlasování kvalifikovanou většinou v Radě, rovné právo na tvorbu právních předpisů pro Evropský parlament a Radu a rovněž předchází fragmentaci institucionálních odpovědností a vzniku konkurujících si orgánů;
7. je toho názoru, že mezivládní řešení by měla být pouze nástrojem poslední možnosti, a to za přísných podmínek, zejména musí dodržovat právo Unie, mít za cíl prohloubení evropské integrace a ponechávat možnost zapojit se i pro neúčastné členské státy, a je přesvědčen, že by měla být co nejdříve nahrazena postupy Unie, a to i v oblastech, v nichž ne všechny členské státy splňují podmínky účasti, aby bylo umožněno Unii plnit své úkoly v jediném institucionálním rámci; je v této souvislosti proti vytváření nových institucí mimo rámec Unie a i nadále usiluje o to, aby byl do práva Unie začleněn evropský mechanismus stability (ESM), a to za předpokladu, že bude existovat náležitá demokratická odpovědnost, a také příslušná ustanovení rozpočtového paktu, jak bylo zamýšleno již ve Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, na základě posouzení zkušeností s jejich prováděním; trvá na tom, že samotný proces rozhodování a fiskální pasiva od sebe nelze oddělovat;
8. zdůrazňuje, že přímo volený Evropský parlament hraje zásadní úlohu, neboť zajišťuje legitimitu Unie a jeho prostřednictvím se rozhodovací systém Unie zodpovídá občanům tím, že je zajištěna řádná parlamentní kontrola nad výkonnou mocí na úrovni Unie, a dále legislativním postupem spolurozhodování, jehož oblast působnosti je nutno rozšířit;
9. připomíná, že Evropský parlament je parlamentem celé Unie, a domnívá se, že řádné demokratické zodpovídání se musí být zajištěno i v oblastech, v nichž nejsou zapojeny všechny členské státy, mj. u specifických opatření a rozhodnutí týkajících se eurozóny;
10. domnívá se, že je třeba zintenzivnit politický dialog mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem a dodat tomuto dialogu více smysluplnosti a váhy, aniž by byly překročeny meze jejich příslušných ústavních pravomocí; upozorňuje v této souvislosti na to, že vnitrostátní parlamenty mají nejlepší předpoklady k tomu pověřovat svou příslušnou vládu jednáním v evropských záležitostech a toto jednání kontrolovat na vnitrostátní úrovni, zatímco Evropský parlament by měl zajistit demokratickou zodpovědnost a legitimitu evropské výkonné moci;

Čtvrtek, 16. února 2017

11. domnívá se, že je zásadní posílit transparentnost a otevřenost institucí v EU a způsobu, jakým je oznamováno přijímání politických rozhodnutí v EU; trvá na tom, že je třeba intenzivněji usilovat o revizi nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a směrnice 93/109/ES, kterou se stanoví pravidla pro výkon práva volit a být volen ve volbách do Evropského parlamentu občanů Unie, kteří mají bydliště v některém členském státě a nejsou jeho státními příslušníky;
12. připomíná, že je možné posílit sekundárními právními předpisy Unie vyšetřovací právo a evropskou občanskou iniciativu, a opakuje svou výzvu, aby Komise navrhla revizi nařízení o evropské občanské iniciativě;
13. považuje za nezbytné, aby Komise reformovala evropskou občanskou iniciativu tak, aby se z ní stal fungující nástroj pro zapojení do demokratického procesu, a zohlednila při tom usnesení z vlastního podnětu ze dne 28. října 2015 ⁽¹⁾, a vyzývá Komisi, aby mimo jiné zvýšila informovanost veřejnosti o evropské občanské iniciativě a zajistila její všeobecnou známost; zajistila, aby software pro shromažďování podpisů online byl uživatelsky vstřícnější, čímž by se stal dostupnějším osobám se zdravotním postižením; poskytla vhodné a komplexní právní a praktické pokyny; zvažila zřízení zvláštní kanceláře pro evropskou občanskou iniciativu na svých zastoupeních ve všech členských státech; podrobně vysvětlovala důvody pro zamítnutí evropské občanské iniciativy a hledala možnosti, jak návrhy obsažené v těchto iniciativách, které jsou mimo působnost pravomocí Unie, postoupit orgánům, do jejichž působnosti přísluší;
14. má za to, že Evropská dobrovolná služba je integrálním prvkem pro utváření evropského občanství, a v důsledku toho doporučuje Komisi, aby prozkoumala, jak usnadnit účast mladých lidí na této aktivitě;

Institucionální uspořádání, demokracie a zodpovědnost

Parlamenty

15. trvá na tom, že legislativní pravomoci a kontrolní práva Parlamentu musí být zaručena, upevňována a posilována, mimo jiné také prostřednictvím interinstitucionálních dohod a lepším používáním odpovídajícího právního základu ze strany Komise;
16. považuje za nezbytné, aby Evropský parlament reformoval své pracovní metody, aby byl schopen zvládnout budoucí výzvy, a to tak, že posílí výkon svých funkcí politické kontroly nad Komisí, i pokud jde o provádění a uplatňování *acquis* v členských státech, že omezí dohody v prvním čtení na výjimečně naléhavé případy a případy, kdy bylo přijato uvážené a jednoznačné rozhodnutí, a že v těchto případech zlepší transparentnost postupu vedoucího k přijetí takových dohod; také v této souvislosti připomíná návrhy Parlamentu dále harmonizovat svůj vlastní volební postup, které jsou obsaženy v jeho usnesení ze dne 11. listopadu 2015 o reformě volebního práva Evropské unie ⁽²⁾;
17. vyjadřuje svůj záměr více využívat legislativních zpráv z vlastního podnětu v souladu s článkem 225 SFEU;
18. domnívá se, že Parlament musí ve svém ústředí a ve všech delegacích v členských státech zřídit evidenci pro osobní odevzdávání dokumentů ze strany občanů s potvrzením obsahu;
19. zastává názor, že by měl být zaveden elektronický úřední věstník Evropského parlamentu, v němž by byla zveřejňována oficiální znění všech usnesení a zpráv, které tento orgán schválil;
20. vybízí k politickému dialogu s vnitrostátními parlamenty o obsahu legislativních návrhů tam, kde je to relevantní; zdůrazňuje však, že rozhodnutí musí být přijímána na úrovni ústavních pravomocí a jsou jednoznačně vymezeny příslušné rozhodovací pravomoci vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu, přičemž vnitrostátní parlamenty musí plnit svou evropskou funkci na základě ústav jednotlivých států, zejména pak kontrolou vnitrostátních vlád, jejichž členové jsou členy Evropské rady a Rady, protože na této úrovni mají nejlepší předpoklady přímo ovlivňovat obsah evropského legislativního procesu a vykonávat nad ním kontrolu; je tudíž proti vytváření nových smíšených parlamentních orgánů s rozhodovacími pravomocemi;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0395.

Čtvrtek, 16. února 2017

21. zdůrazňuje význam spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci smíšených orgánů, jako je Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC) a meziparlamentní konference o společné zahraniční a bezpečnostní politice, a v rámci článku 13 Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii na základě konsensu, sdílení informací a konzultace s cílem vykonávat kontrolu nad příslušnými veřejnými správami; vyzývá Komisi a Radu, aby se na vysoké politické úrovni zapojovaly do meziparlamentních setkání; zdůrazňuje nutnost užší spolupráce mezi výbory Evropského parlamentu a jejich protějšky v členských státech v rámci těchto smíšených orgánů, a to posílením koherentnosti, transparentnosti a vzájemné výměny informací;

22. podněcuje výměnu osvědčených postupů parlamentní kontroly mezi vnitrostátními parlamenty, jako je pořádání pravidelných rozprav příslušných ministrů a specializovaných výborů ve vnitrostátních parlamentech před zasedáními Rady a diskusí s komisaři v přiměřené časové lhůtě a také setkání s vnitrostátními parlamenty k výměnám názorů s poslanci EP; vyzývá k zavedení výměn úředníků orgánů a politických skupin mezi správami Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů;

23. má za to, že je nutno dbát na to, aby členské státy neuplatňovaly u právních předpisů EU praxi tzv. „gold-platingu“, a že v této věci připadá klíčová úloha vnitrostátním parlamentům;

Evropská rada

24. lituje toho, že Rada tím, že nevyužívá hlasování kvalifikovanou většinou, až příliš často postupovala legislativní záležitosti Evropské radě; domnívá se, že praxe Evropské rady, která „dává Radě úkoly“, jde nad rámec role orgánu vymezujícího strategické pokyny, kterou má podle Smluv, a je tudíž proti duchu i literě Smluv, konkrétně proti čl. 15 odst. 1 SEU, který stanoví, že Evropská rada má vymezovat obecné politické směry a priority Unie, nikoli vykonávat legislativní funkce; považuje za nezbytné zlepšit pracovní vztahy mezi Evropskou radou a Parlamentem;

25. připomíná, že předsedu Komise zvolí Evropský parlament na základě návrhu Evropské rady s přihlédnutím k výsledkům voleb do Evropského parlamentu a po patřičných konzultacích, a že proto, stejně jako v roce 2014, musí evropské politické strany navrhnout vedoucí kandidáty, aby měli voliči na výběr, koho zvolit předsedou Komise; vítá návrh předsedy Komise změnit rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou, pokud jde o možnost komisařů kandidovat ve volbách do Evropského parlamentu;

26. připomíná dále, že jakkoli to není v zájmu Evropského parlamentu, lze sloučit funkci předsedy Evropské rady s funkcí předsedy Komise;

27. vyzývá Evropskou radu, aby využívala překlenovací ustanovení (čl. 48 odst. 7 SEU), které Radu opravňuje nahradit jednomyslnost hlasováním kvalifikovanou většinou v příslušných případech, v nichž Smlouvy s současné době vyžadují jednomyslnost;

28. žádá předsedu Evropského parlamentu, aby předem informoval Konferenci předsedů o tom, jaké náhledy míní proponovat ve svém projevu k Evropské radě;

Rada

29. navrhuje, aby byl na základě rozhodnutí Evropské rady snížen počet složení Rady, čím by se Rada přeměnila ve skutečnou zákonodárnou komoru, a vytvořil by se tak skutečný dvoukomorový legislativní systém zahrnující Radu a Parlament, přičemž Komise by plnila úlohu výkonné moci; navrhuje zapojit v současnosti aktivní specializovaná legislativní složení Rady jako přípravné orgány pro legislativní Radu podobným způsobem, jakým fungují výbory v Evropském parlamentu;

Čtvrtek, 16. února 2017

30. trvá na tom, že je důležité zajistit transparentnost legislativního rozhodování Rady obecně, současně ovšem také zlepšit výměnu dokumentů a informací mezi Parlamentem a Radou a umožnit zástupcům Parlamentu v roli pozorovatelů přístup na zasedání Rady a jejich útvarů, zejména při projednávání legislativních návrhů;

31. je přesvědčen, že je možné sloučit funkci předsedy Euroskupiny s funkcí komisaře pro hospodářské a finanční záležitosti a v takovém případě navrhuje, aby předseda Komise jmenoval tohoto komisaře místopředsedou Komise; domnívá se, že jakmile bude vytvořena fiskální kapacita a Evropský měnový fond, mohlo by se tomuto komisaři dostat veškerých nezbytných prostředků a kapacit k uplatňování a vymáhání stávajícího rámce správy ekonomických záležitostí a k optimalizaci rozvoje eurozóny ve spolupráci s ministry financí členských států eurozóny, jak je podrobně uvedeno ve zprávě Parlamentu ze dne 16. února 2017 o rozpočtové kapacitě pro eurozónu ⁽¹⁾;

32. požaduje, aby se v mezích současného rámce daného Smlouvou na předsedu a členy Euroskupiny vztahovaly vhodné mechanismy demokratického zodpovídání se Evropskému parlamentu, zejména to, že předseda Euroskupiny bude odpovídat na otázky poslanců; vyzývá k přijetí vnitřního jednacího řádu a zveřejňování výsledků;

33. požaduje, aby Rada zcela přešla na hlasování kvalifikovanou většinou ve všech případech, kdy je to v souladu se Smlouvami možné, a přestala postupovat sporné legislativní oblasti Evropské radě, neboť to neodpovídá duchu ani literě Smlouvy, jež stanoví, že Evropská rada může rozhodovat pouze jednomyslně a pouze v otázce obecných politických cílů, nikoli v otázkách legislativních;

34. je rozhodnut plně provést ustanovení Smlouvy týkající se posílené spolupráce tak, že se zaváže, že nevysloví souhlas s žádným novým návrhem týkajícím se posílené spolupráce, pokud se zúčastněné členské státy nezavážou, že aktivují zvláštní překlenovací ustanovení zakotvené v článku 333 SFEU s cílem přejít od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou a od zvláštního legislativního postupu k řádnému legislativnímu postupu;

35. zdůrazňuje, že je důležité plně využívat postupu posílené spolupráce, který je stanoven v článku 20 SEU, a to především mezi členskými státy eurozóny, aby státy, které si přejí zavést mezi sebou posílenou spolupráci v rámci nevýlučných pravomocí Unie, mohly prostřednictvím tohoto mechanismu podporovat dosahování cílů Unie a posilovat proces své integrace, a to v mezích a za podmínek stanovených v článcích 326 až 334 SFEU;

Komise

36. je rozhodnut posílit úlohu Parlamentu při volbě předsedy Komise, a to rozšířením oficiálních konzultací mezi svými politickými skupinami a předsedou Evropské rady ve smyslu prohlášení č. 11 připojeného k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, s cílem zajistit, že Evropská rada při výběru kandidáta k volbě v Evropském parlamentu plně zohlední výsledky voleb, jako tomu bylo v případě evropských voleb v roce 2014;

37. opakuje, že je třeba, aby všechny návrhy Komise byly plně odůvodněné a provázelo je podrobné posouzení dopadu, včetně posouzení týkajícího se lidských práv;

38. domnívá se, že by bylo možné zvýšit nezávislost předsedy Komise, kdyby každý členský stát jmenoval alespoň tři kandidáty obou pohlaví, o kterých by mohl zvolený předseda Komise při sestavování své Komise uvažovat;

39. trvá na tom, aby byla zajištěna lepší koordinace a pokud možno zastoupení EU/eurozóny v dalších mezinárodních finančních institucích, a poukazuje na to, že čl. 138 odst. 2 SFEU je právním základem pro přijetí opatření k zajištění jednotného zastoupení EU/eurozóny v mezinárodních finančních institucích a konferencích;

40. vyzývá k zavedení formalizovaného a pravidelného „dialogu“, který by byl v Evropském parlamentu organizován v souvislosti s tématy, jež se týkají vnějšího zastupování Unie;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0050.

Čtvrtek, 16. února 2017

41. připomíná, že Komise, členské státy a Parlament a Rada musí každý v rámci svých pravomocí pomoci zajistit lepší uplatňování a provádění práva Evropské unie a Listiny základních práv;

Účetní dvůr

42. uvědomuje si zásadní úlohu Evropského účetního dvora při zajišťování lepšího a inteligentnějšího vynakládání evropských fondů; připomíná, že kromě významného úkolu poskytovat informace o spolehlivosti účetní závěrky a legality a správnosti operací, na nichž se zakládá, má Účetní dvůr výsadní postavení v tom, že poskytuje Parlamentu informace potřebné k plnění jeho úkolu a mandátu demokratické kontroly evropského rozpočtu a nabízí informace týkající se výsledků dosažených v rámci politik Unie, a to s cílem zlepšovat hospodárnost, účinnost a účelnost činností financovaných Uní; doporučuje proto posílení Účetního dvora; očekává, že Účetní dvůr se bude nadále řídit zásadami nezávislosti, integrity, nestrannosti a profesionality a současně vytvářet pevné pracovní vztahy se svými zúčastněnými stranami;

43. domnívá se, že přetrvávající nedostatek spolupráce ze strany Rady znemožňuje Parlamentu učinit na základě informací rozhodnutí o udělení absolutoria, což má za následek trvalý negativní vliv na to, jak občané vnímají důvěryhodnost orgánů EU i transparentnost při využívání finančních prostředků EU; domnívá se, že tento nedostatek spolupráce může mít rovněž negativní dopad na chod evropských orgánů a diskredituje postup politické kontroly správy rozpočtu stanovený ve Smlouvách;

44. zdůrazňuje, že složení Účetního dvora a postup jmenování jeho členů jsou stanoveny v člancích 285 a 286 SFEU; domnívá se, že Parlament a Rada by měly mít rovnocenné postavení při jmenování členů Účetního dvora, aby byla zajištěna demokratická legitimita, transparentnost a úplná nezávislost těchto členů; vyzývá Radu, aby respektovala rozhodnutí přijatá Parlamentem po slyšení kandidátů nominovaných na členy Účetního dvora;

Výbor regionů a Evropský hospodářský a sociální výbor

45. vyzývá Evropský parlament, Radu a Komisi, aby zlepšily způsoby spolupráce s Výborem regionů a Evropským hospodářským a sociálním výborem, a to i v předlegislativní fázi při provádění posouzení dopadu, aby bylo zajištěno, že jejich stanoviska a posouzení bude možno zohlednit v průběhu legislativního procesu;

Agentury

46. zdůrazňuje, že jakékoli svěřené prováděcí pravomoci agenturám Unie vyžaduje dostatečný stupeň kontroly jejich rozhodnutí a kroků ze strany tvůrce právních předpisů Unie; připomíná, že účinný dohled zahrnuje mimo jiné jmenování a propouštění vedoucích pracovníků agentury Unie, účast v dozorčí radě agentury Unie, práva veta týkající se určitých rozhodnutí agentury Unie, informační povinnosti a pravidla pro transparentnost a rozpočtová práva ve vztahu k rozpočtu dané agentury Unie;

47. uvažuje o přijetí rámcového nařízení o agenturách Unie, které mohou vykonávat prováděcí pravomoci, které bude zahrnovat potřebný mechanismus politické kontroly ze strany tvůrce právních předpisů Unie a bude obsahovat mimo jiné právo Evropského parlamentu jmenovat a propouštět vedoucí pracovníky agentury Unie, mít účast v dozorčí radě agentury Unie, práva veta Evropského parlamentu ve vztahu k určitým rozhodnutím agentury Unie, informační povinnosti a pravidla pro transparentnost a rozpočtová práva Evropského parlamentu ve vztahu k rozpočtu dané agentury Unie;

Dodržování zásad subsidiarity a proporcionality

48. zdůrazňuje důležitost zásady subsidiarity stanovené v článku 5 SEU, jež je závazná pro všechny orgány a instituce, a důležitost nástrojů uvedených v Protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality; v této souvislosti připomíná příslušné úlohy přidělené vnitrostátním parlamentům a Výboru regionů; navrhuje flexibilní přístup ve věci lhůty pro předání návrhů legislativních aktů zakotvené v tomto protokolu a vyzývá Komisi, aby zkvalitnila své odpovědi na odůvodněná stanoviska;

Čtvrtek, 16. února 2017

49. připomíná vnitrostátním parlamentům jejich klíčovou roli při sledování, zda je uplatňována zásada subsidiarity; upozorňuje, že formální možnosti vnitrostátních parlamentů, jak zajistit dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, skýtají v tomto ohledu obrovské možnosti, ale je třeba posílit praktickou spolupráci vnitrostátních parlamentů, aby mimo jiné v případě údajného porušení práva mohly na základě vzájemné úzké spolupráce dosáhnout nezbytné usnášedischopnosti podle čl. 7 odst. 3 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality;

50. zdůrazňuje význam článku 9 SFEU k zajištění toho, aby byly zohledněny sociální dopady právních a politických opatření EU;

Rozšíření a prohloubení hospodářské a měnové unie

51. připomíná, že základem a výchozím bodem jakéhokoli dalšího rozvoje HMU musí být platné právní předpisy a jejich provedení a její rozvoj musí být také spojen s prohlubováním jejího sociálního rozměru;

52. vyzývá k provedení dalších institucionálních reforem, aby byla HMU efektivnější a demokratičtější ekonomickou vládou s většími kapacitami a mohla být začleněna do institucionálního rámce Unie, přičemž Komise představuje výkonnou moc a Parlament a Rada jsou spolutvůrci právních předpisů;

Nový právní akt v oblasti hospodářské politiky

53. připomíná své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii⁽¹⁾, které obsahovalo myšlenku na zavedení konvergenčního kodexu přijatého řádným legislativním postupem s cílem vytvořit účinnější rámec koordinace hospodářské politiky (kodex by obsahoval určitý počet konvergenčních kritérií, která by ještě bylo třeba vymezit), který by byl otevřen všem členským státům a podpořen mechanismem pobídek;

54. je přesvědčen, že je třeba stanovit omezený počet rozhodujících oblastí pro strukturální reformy, které v horizontu pěti let zvýší konkurenceschopnost, růstový potenciál, skutečnou hospodářskou konvergenci a sociální soudržnost, s cílem posílit evropské sociálně tržní hospodářství v souladu s čl. 3 odst. 3 SEU;

55. zdůrazňuje, že je důležité jednoznačně rozdělit pravomoci mezi orgány EU a členské státy tak, aby se posílila vlastní odpovědnost členských států za prováděcí programy, jakož i úloha vnitrostátních parlamentů v těchto programech;

56. vyzývá k lepšímu využívání dostupných nástrojů ve spojení s článkem 136 SFEU s cílem usnadnit přijímání a provádění nových opatření v eurozóně;

Zjednodušený, cílenější a demokratičtější proces evropského semestru

57. upozorňuje, že je třeba přijímat menší počet cílenějších doporučení pro jednotlivé země, a to na základě politického rámce stanoveného v konvergenčním kodexu a roční analýzy růstu a na základě konkrétních návrhů předkládaných jednotlivými členskými státy a odpovídajících jejich příslušným hlavním reformním cílům, ze širokého spektra strukturálních reforem podporujících konkurenceschopnost, skutečnou hospodářskou konvergenci a sociální soudržnost;

58. zdůrazňuje význam demografických trendů pro evropský semestr a vyzývá, aby byla tomuto ukazateli věnována větší pozornost;

59. připomíná, že mechanismy pro hospodářský dialog již existují, zejména díky zavedení „hospodářského dialogu“ v rámci „balíčku šesti právních aktů“ a „balíčku dvou právních aktů“; domnívá se, že se jedná o účinný nástroj umožňující Parlamentu, aby mu byla přiznána významnější úloha v rámci evropského semestru s cílem posílit dialog mezi Parlamentem, Radou, Komisí a Euroskupinou, a navrhuje, aby byla kontrolní úloha Parlamentu v rámci evropského semestru posílena prostřednictvím interinstitucionální dohody; jak Parlament již několikrát žádal; rovněž vítá a podporuje zapojení vnitrostátních parlamentů na vnitrostátní úrovni a spolupráci mezi těmito parlamenty a Evropským parlamentem v rámci evropského semestru a obecně správy ekonomických záležitostí, např. prostřednictvím Evropského parlamentního

⁽¹⁾ Úř. věst. C 468, 15.12.2016, s. 176.

Čtvrtek, 16. února 2017

týdne a „konference podle článku 13“; domnívá se dále, že by mohlo být posíleno zapojení sociálních partnerů do evropského semestru;

60. vyzývá k začlenění relevantních ustanovení rozpočtového paktu do právního rámce EU na základě komplexního vyhodnocení zkušeností s jeho prováděním a v té míře, v níž dosud nebyla pokryta stávajícími sekundárními právními předpisy;

Úloha rozpočtu EU v EMU

61. upozorňuje, že při přijímání příštího nařízení o víceletém finančním rámci je možné přejít od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou, a to tak, že se využije ustanovení čl. 312 odst. 2 SFEU; zdůrazňuje, že je důležité vytvořit spojitost mezi délkou volebního období Parlamentu, mandátem Evropské komise a dobou trvání VFR, kterou lze na základě ustanovení čl. 312 odst. 1 SFEU zkrátit na pět let; vyzývá k tomu, aby přijímání dalších VFR odpovídalo volebnímu období Evropského parlamentu; vyzývá Radu, aby se s tímto demokratizačním požadavkem ztotožnila;

62. vítá zprávu skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje; přeje si vrátit se k literě a duchu Smluv a změnit stávající systém založený na příspěvcích stanovených podle hrubého národního důchodu na systém založený na skutečných vlastních zdrojích EU a časem i rozpočtu eurozóny, pro které existuje celá škála nápadů;

63. poukazuje na to, že v souladu s článkem 24 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanovuje víceletý finanční rámec na období 2014–2020, musí být v souladu s článkem 7 finančního nařízení do souhrnného rozpočtu Unie zahrnuty veškeré výdaje a příjmy Unie a Evropského společenství pro atomovou energii;

Posílení investiční kapacity EU

64. vyzývá k lepšímu využívání stávajících strukturálních fondů, jež by podpořilo konkurenceschopnost a soudržnost EU, a k posílení investiční kapacity EU uplatňováním inovativních přístupů, jako je např. Evropský fond pro strategické investice (EFSD), který zahrnuje zvláštní nástroje poskytující financování a záruky pro projekty infrastruktury v zájmu Unie;

65. trvá na plném provedení rámce tvořeného existujícími balíčky šesti a dvou právních předpisů a evropského semestru, a zejména na potřebě řešit makroekonomickou nerovnováhu a zajistit dlouhodobou kontrolu nad rozpočtovými schodky a stále velmi vysokými úrovněmi zadlužení, a to prostřednictvím fiskální konsolidace nepostihující růst, zvýšením efektivity výdajů, upřednostňováním produktivních investic, poskytováním pobídek spravedlivým a udržitelným strukturálním reformám a zohledňováním podmínek hospodářského cyklu;

Vytvoření fiskální kapacity v rámci eurozóny prostřednictvím části rozpočtu EU

66. připomíná, že euro je měnou Unie a že zamýšleným účelem rozpočtu EU je plnit cíle Unie stanovené v článku 3 SEU a financovat společné politiky, podporovat slabší regiony díky uplatňování zásady solidarity, dokončit vnitřní trh, podporovat součinnost na evropské úrovni, reagovat na stávající a nadcházející výzvy, které si žádají celoevropský přístup, a tím také pomáhat méně rozvinutým členským státům, aby ostatní státy dostihly a dospěly k situaci, která jim umožní přistoupit k eurozóně;

67. bere na vědomí různé návrhy na zavedení rozpočtové kapacity v eurozóně; upozorňuje na skutečnost, že tyto návrhy této kapacitě přisuzují rozdílné funkce a mohou mít různou podobu; připomíná, že Parlament setrvale zdůrazňuje, že takováto kapacita by měla být vytvořena v unijním rámci;

68. upozorňuje na skutečnost, že ačkoli to, zda může být taková kapacita vytvořena v rámci stávajících Smluv, bude záležet na podobě, funkci a rozsahu nové rozpočtové kapacity, v rámci Smluv je možné zvýšit stropy vlastních zdrojů, zavést nové kategorie vlastních zdrojů (a to i za předpokladu, že by takovéto vlastní zdroje pocházely jen od určitého počtu členských států) a vyčlenit určité zdroje na financování konkrétních výdajových položek; upozorňuje dále na to, že rozpočet EU již poskytuje záruky na určité úvěrové operace a že existuje několik nástrojů flexibility, na které je možné poskytnout finanční prostředky nad rámec výdajových stropů VFR;

69. znovu opakuje, že podporuje začlenění Evropského mechanismu stability do právního rámce Unie, pokud bude existovat náležitá demokratická odpovědnost;

Čtvrtek, 16. února 2017

70. je přesvědčen, že vytvoření evropské fiskální kapacity a Evropského měnového fondu mohou být kroky směřující k vytvoření evropského ministerstva financí, které by mělo být odpovědné Evropskému parlamentu;

71. žádá, aby byla s ohledem na založení fondu pro umoření dluhu řádně zvažena hlavní zjištění skupiny odborníků, kterou vytvořila Komise;

Jednotný trh a finanční integrace

72. je přesvědčen, že jednotný trh je jedním ze základních kamenů Evropské unie a je zásadní pro prosperitu, růst a zaměstnanost v Unii; zdůrazňuje, že jednotný trh, který přináší hmatatelné výhody jak podnikům, tak spotřebitelům, má růstový potenciál, jenž nebyl dosud plně využit, zejména pokud se jedná o jednotný digitální trh, finanční služby, energetiku, bankovní unii a unii kapitálových trhů; žádá tudíž lepší kontrolu správného uplatňování a lepší vymáhání stávajícího *acquis* v těchto oblastech;

73. žádá, aby byla urychleně ale postupně dokončena bankovní unie založená na jednotném mechanismu dohledu, jednotném mechanismu pro řešení krizí a evropském systému pojištění vkladů a opírající se o odpovídající a fiskálně neutrální mechanismus jistění; oceňuje dohodu o vhodném překlenovacím mechanismu financování do doby, než bude Jednotný fond pro řešení krizí funkční, a žádá, aby byl zaveden evropský režim pro řešení platební neschopnosti;

74. připomíná, že evropské orgány dohledu by se měly zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a soudržné úrovně regulace a dohledu zohledňujících různé zájmy všech členských států a rozdílnou povahu účastníků finančního trhu; domnívá se, že otázky týkající se všech členských států by měly klást všechny členské státy, které by o nich také měly diskutovat a rozhodovat, a považuje za zásadně důležité upevnit rovné podmínky v rámci jednotného trhu tím, že bude vytvořen jednotný soubor pravidel platný pro všechny účastníky finančního trhu v EU s cílem vyhnout se roztržičnosti jednotného trhu s finančními službami a nekalé soutěži vznikající v důsledku nerovných podmínek;

75. žádá, aby byla vytvořena skutečná unie kapitálových trhů;

76. podporuje vytvoření systému orgánů pro konkurenceschopnost sdružujícího národní orgány odpovědné za sledování pokroku v oblasti konkurenceschopnosti v jednotlivých členských státech a navrhuje, aby sledování pokroku takového systému bylo pod dohledem Komise;

77. považuje za nezbytné zdokonalit automatickou výměnu informací mezi vnitrostátními daňovými orgány s cílem zamezit daňovým podvodům a daňovým únikům, daňovému plánování, oslabování daňové základny a přesouvání zisku a podpořit koordinovaná opatření za účelem boje proti daňovým rájům; vyzývá k přijetí směrnice o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob, která stanoví minimální sazbu a společné cíle postupné konvergence; považuje za nezbytné zahájit komplexní přezkum stávajících právních předpisů v oblasti DPH a řešit mimo jiné otázku zavedení zásady země původu;

Demokratičtější institucionální uspořádání hospodářské a měnové unie

78. připomíná potřebu řádné demokratické legitimacy a odpovědnosti na úrovni rozhodování s tím, že vnitrostátní parlamenty budou provádět kontrolu svých vlád a že bude posílena kontrolní úloha Evropského parlamentu na úrovni EU, který bude společně s Radou hrát hlavní úlohu při přijímání konvergenčního kodexu, a to řádným legislativním postupem;

79. vyslovuje se pro obecné využívání „překlenovacího ustanovení“ čl. 48 odst. 7 SEU; připomíná, že Komise ve svém návrhu prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie⁽¹⁾ navrhla zavést nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost založený na článku 136 SFEU nebo 352 SFEU, v případě potřeby i v rámci posílené spolupráce; upozorňuje na skutečnost, že v případě posílené spolupráce by využití čl. 333 odst. 2 SFEU, který stanoví uplatnění řádného legislativního postupu, posílilo demokratickou legitimitu a účinnost rozhodování v EU a úlohu Parlamentu v něm;

⁽¹⁾ COM(2012)0777 ze dne 28. listopadu 2012.

Čtvrtek, 16. února 2017

80. opakuje, že meziparlamentní spolupráce by neměla být vést k vytvoření nového parlamentního orgánu nebo nové instituce, neboť euro je měnou EU a Evropský parlament je parlamentem EU; připomíná, že hospodářskou a měnovou unii založila Unie, jejíž občané jsou na úrovni Unie přímo zastoupeni Parlamentem, jenž musí nalézt a musí být schopen realizovat způsoby, jak zaručit parlamentní demokratickou odpovědnost u rozhodnutí týkajících se specificky eurozóny;

81. trvá na tom, aby byly Komisi svěřeny pravomoci uplatňovat a prosazovat veškeré budoucí i stávající nástroje přijaté v oblasti hospodářské a měnové unie;

82. domnívá se, že je nezbytné odstranit nedostatky stávající institucionální struktury HMU, zejména její demokratický deficit, přičemž je třeba zohlednit také skutečnost, že na uplatňování některých částí Smlouvy může dohlížet Soudní dvůr, avšak jiné jsou z působnosti tohoto dohledu vyloučeny; domnívá se, že je při podrobném provádění čl. 121 odst. 3 a 4 SFEU zapotřebí posílená parlamentní kontrola, pokud jde o užší koordinaci hospodářských politik;

83. je toho názoru, že diferencovaná integrace by měla zůstat otevřena všem členským státům;

84. připomíná, že přednost by měly mít řádný legislativní postup a rozpočtový proces na úrovni EU, přičemž v případě potřeby lze využít i výjimek či zavést zvláštní rozpočtové položky; připomíná, že jakákoli další ustanovení, např. ustanovení o eurozóně nebo posílené spolupráci, by měla být uplatňována pouze tehdy, pokud výše uvedený postup a proces nelze z právních či politických důvodů uplatnit;

Dokončení vnitřního trhu jakožto primární katalyzátor růstu

85. je přesvědčen, že prohlubování hospodářské a měnové unie by mělo probíhat současně s dokončováním vnitřního trhu díky odstranění všech zbývajících vnitřních překážek, zejména pokud jde o energetickou unii, společný digitální trh a trh se službami;

86. žádá, aby byly v zájmu vytvoření energetické unie plně vymáhány platné právní předpisy v oblasti vnitřního trhu s energií podle článku 194 SFEU;

87. podporuje posílení úkolů a pravomocí Agentury EU pro spolupráci energetických regulátorů (ACER) směřující k vytvoření Evropské energetické agentury podle článku 54 Smlouvy o Euratomu, jakož i integraci trhů s energií, zřízení evropské strategické rezervy založené na kombinaci vnitrostátních rezerv a zřízení společného střediska pro jednání s dodavateli s cílem dokončit institucionální strukturu energetické unie;

88. vyzývá, aby byly k financování projektů infrastruktury a energetických projektů využívány „projektové dluhopisy“ v úzké spolupráci s Evropskou investiční bankou (EIB);

89. vyzývá Komisi, aby použila článek 116 SFEU, který Parlamentu a Radě poskytuje nezbytný právní základ, aby řádným legislativním postupem přijaly opatření, jež vymytí praktiky, které prostřednictvím škodlivých daňových politik narušují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu;

Sociální rozměr

90. zdůrazňuje, že by měla být zaručena práva pracovníků, obzvláště při uplatňování práva na mobilitu, včetně jejich sociálních práv, přičemž by se měly plně uplatnit příslušné právní nástroje, jež poskytují hlavy IV, IX a X části třetí SFEU, společně s ustanoveními Listiny základních práv EU s cílem zajistit stabilní sociální základnu pro Unii; v tomto ohledu upozorňuje zejména na práva vycházející ze směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států a nařízení (EU) č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie;

91. zdůrazňuje význam vytváření sociální Evropy pro to, aby projekt evropské integrace měl i nadále podporu pracovníků;

Čtvrtek, 16. února 2017

92. upozorňuje, že je důležité podporovat myšlenku minimální mzdy, kterou určuje každý členský stát, konstatuje, že přezkoumání možnosti, jak zavést systém minimálních dávek v nezaměstnanosti, který by si vyžadovalo společná pravidla a podmínky na pracovním trhu EU, a navrhuje, aby byl podle platných ustanovení Smlouvy přijat legislativní návrh, který zmírní přetrvávající překážky pro zaměstnance;

93. upozorňuje na nástroje, které poskytuje Unie, a na to, že je nutné aktivně zapojovat do trhu práce mladé pracovníky a v souladu s článkem 47 SFEU dále podněcovat výměnu mladých pracovníků;

94. vyzývá Komisi, aby do makroekonomického hodnocení výkonnosti členských států začlenila kritéria týkající se zaměstnanosti a aby doporučovala a podporovala strukturální reformy, mj. s cílem zajistit lepší využívání regionálních a sociálních fondů;

95. vyzývá Komisi, aby předtím, než navrhne novou iniciativu (např. legislativní návrh, nelegislativní iniciativy, prováděcí akty či akty v přenesené pravomoci) řádně posoudila, zda je daná činnost EU potřebná, a vyhodnotila potenciální hospodářské, sociální a environmentální dopady alternativních politik, jak to stanoví interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016;

96. vyzývá k vytvoření nového sociálního paktu (například v podobě sociálního protokolu), který by byl zaměřen na posílení evropského sociálně tržního hospodářství a na snižování nerovností a který by zajistil dodržování základních práv všech občanů, včetně mj. práva na kolektivní vyjednávání a na svobodu pohybu; upozorňuje, že takový pakt by mohl posílit koordinaci sociálních politik členských států;

97. žádá Komisi, aby prostřednictvím závazných dohod mezi sociálními partnery v souladu s články 151–161 SFEU oživila sociální dialog v EU;

Vnější činnost

Zvyšování účinnosti, soudržnosti a odpovědnosti ve společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP)

98. zastává názor, že komplexní přístup Evropské unie k vnějším konfliktům a krizím by měl být posílen užším propojením jednotlivých účastníků a nástrojů ve všech fázích konfliktu;

99. trvá na tom, aby byl na základě článku 22 SEU vytvořen celkový strategický rámec pro strategické cíle stanovené v článku 21 SEU a pro rozhodování o těchto cílech, který může jít nad rámec společné zahraniční a bezpečnostní politiky a vstupovat do dalších oblastí vnější činnosti a který si vyžaduje soudržnost s dalšími politikami, jako je obchod, zemědělství a rozvojová pomoc; připomíná, že rozhodnutí přijatá na základě takovéto strategie by mohla být přijímána prostřednictvím hlasování kvalifikovanou většinou; upozorňuje na skutečnost, že demokratická legitimita takových rozhodnutí by mohla být posílena, pokud by Rada a Parlament přijímaly společné strategické dokumenty na základě návrhů předkládaných místopředsedkyní Komise/vysokou představitelkou Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku;

100. vyzývá k posílení parlamentního dohledu nad vnější činností EU, a to i prostřednictvím pokračujících pravidelných konzultací s místopředsedkyní Komise/vysokou představitelkou, Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a Komisí, a k uzavření jednání o nahrazení interinstitucionální dohody z roku 2002 o přístupu k citlivým informacím Rady v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky;

101. považuje za nezbytné, aby byli zvláštní zástupci EU začleněni do Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ), a to i tím, že bude jejich rozpočet převeden z položek společné zahraniční a bezpečnostní politiky do položek ESVČ, čímž by se posílila soudržnost úsilí EU;

102. vyzývá k použití ustanovení čl. 31 odst. 2 SEU, které Radě umožňuje rozhodovat v určitých záležitostech SZBP kvalifikovanou většinou, a překlenovacího ustanovení čl. 31 odst. 3 SEU s cílem postupně přejít na hlasování kvalifikovanou většinou v záležitostech SZBP, které nemají vojenské nebo obranné dopady; připomíná, že čl. 20 odst. 2 SEU, který obsahuje ustanovení o posílení spolupráci, členským státům poskytuje dodatečné možnosti postupu v oblasti SZBP, a měl by být proto rovněž použit;

Čtvrtek, 16. února 2017

103. domnívá se, že je třeba zvýšit flexibilitu finančních pravidel pro vnější činnost, aby nedocházelo ke zpožděním při operativních výplatách prostředků EU, a byla tak posílena schopnost EU rychle a účinně reagovat na krize; považuje v této souvislosti za nezbytné, aby bylo zavedeno zrychlené řízení pro humanitární pomoc s cílem zajistit, aby byla poskytována co nejúčinněji a nejúčelněji;

104. naléhavě vyzývá Radu, ESVČ a Komisi, aby plnily své závazky a ihned a v plném rozsahu informovaly Parlament ve všech fázích jednání o mezinárodních dohodách a jejich uzavírání, jak stanoví čl. 218 odst. 10 SFEU a jak podrobně upravují interinstitucionální dohody s Komisí a Radou;

105. upozorňuje na skutečnost, že Soudní dvůr Evropské unie (SDEU), že má Parlament na základě čl. 218 odst. 10 SFEU právo být plně a bezodkladně informován ve všech fázích jednání o mezinárodních dohodách a jejich uzavírání (i v případě, že se týkají SZBP) s cílem umožnit mu vykonávat své pravomoci na základě úplných znalostí činnosti Evropské unie jakožto celku; očekává tudíž, že interinstitucionální jednání, která mají být uspořádána ohledně zdokonalených praktických podmínek pro spolupráci a sdílení informací v souvislosti s jednáním o mezinárodních dohodách a jejich uzavíráním, řádně zohlední judikaturu SDEU;

Směrem ke společné obranné politice

106. vyzývá k tomu, aby byly podniknuty postupné kroky směřující k zavedení společné obranné politiky (čl. 42 odst. 2 SEU) a nakonec i společné obrany, která může být zavedena jednomyslným rozhodnutím Evropské rady, a aby byly současně posilovány civilní a občanská společnost na základě přístupů na předcházení konfliktům a jejich řešení založených na principu odmítání násilí, zejména prostřednictvím zvýšení finančních, administrativních a lidských zdrojů vyčleněných na zprostředkování, dialog, usmíření a okamžitou reakci na krize založenou na organizacích občanské společnosti;

107. jakožto první krok tímto směrem navrhuje, aby byla nejprve prostřednictvím hlasování kvalifikovanou většinou v Radě provedena ustanovení článku 46 SEU, která umožňují vytvoření stálé strukturované spolupráce, neboť tento nástroj by ambicióznějším členským státům umožnil těsněji a koordinovaně spolupracovat v oblasti obrany pod záštitou EU a využívat její orgány, nástroje a rozpočet;

108. doporučuje zřízení stálé Rady ministrů obrany, které by předsedala místopředsce Komise, vysoká představitelka a jejíž účelem by byla koordinace obranných politik členských států, zejména s ohledem na kybernetickou bezpečnost a boj proti terorismu, a společné vytváření strategie a priorit EU v oblasti obrany;

109. trvá na vypracování unijní bílé knihy o bezpečnosti a obraně na základě globální strategie EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku, kterou v současné době připravuje místopředsce Komise, vysoká představitelka, a také bratislavského programu, neboť takový dokument by dále vymezil strategické cíle EU v oblasti bezpečnosti a obrany a určil by stávající i požadované schopnosti; vyzývá Komisi, aby založila svou průběžnou přípravnou práci na evropském obranném akčním plánu na výsledcích budoucí unijní bílé knihy o bezpečnosti a obraně, která by se měla rovněž zabývat otázkou, jakým způsobem a za jakých okolností je využití vojenské síly vhodné a legitimní;

110. zdůrazňuje, že je třeba definovat společnou evropskou politiku schopností a vyzbrojování (čl. 42 odst. 3 SEU), jež by zahrnovala společné plánování, rozvoj a získávání vojenských schopností (zakázky) a jejíž součástí by měly být také návrhy, jak reagovat na kybernetické, hybridní a asymetrické hrozby; vybízí Komisi, aby vypracovala ambiciózní evropský akční plán obrany, jak oznámila v pracovním programu na rok 2016;

111. zdůrazňuje, že Evropská obranná agentura (EDA) má velký potenciál k tomu, aby pomáhala rozvíjet jednotný trh v oblasti obrany, který bude konkurenceschopný, efektivní, podložený intenzivním výzkumem, vývojem a inovacemi a zaměřený na vytváření specializovaných pracovních míst, a vyslovuje se pro to, aby byly za tímto účelem přezkoumány možnosti partnerství veřejného a soukromého sektoru; opětovně zdůrazňuje, že je nezbytné bezodkladně posílit Evropskou obrannou agenturu tím, že jí budou poskytnuty nezbytné zdroje a politická podpora, na základě čehož bude mít možnost ujmout se vedoucí a koordinační úlohy v oblasti rozvoje, výzkumu a zakázek; opakuje svůj názor, že nejlépe by toho bylo možné dosáhnout tím, že by byly personální a provozní náklady této agentury financovány z rozpočtu Unie;

Čtvrtek, 16. února 2017

112. připomíná článek 44 SEU, který obsahuje dodatečná ustanovení o flexibilitě a zavádí možnost svěřit provádění úkolů krizového řízení skupině členských států, jež by tyto úkoly plnila jménem EU, přičemž politickou kontrolu a strategické vedení by vykonával Politický a bezpečnostní výbor (PSC) a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ);

113. doporučuje použít ustanovení čl. 41 odst. 3 SEU k vytvoření fondu pro zahájení operace, který by sestával z příspěvků členských států a z něhož by byly financovány přípravné činnosti v oblasti společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), které nejsou hrazeny z rozpočtu Unie;

114. zdůrazňuje, že je důležité rozšířit společné financování na oblast vojenských výdajů v rámci SBOP, mimo jiné prostřednictvím mechanismu pro správu financování společných nákladů operací Evropské unie v souvislosti s vojenstvím nebo obranou (Athena), neboť by se tak snížil finanční demotivační faktor, který členským státům brání podílet se na vojenských misích a operacích v rámci SBOP, a zlepšila by se schopnost EU reagovat na krize;

115. vyzývá k vytvoření stálého civilního a vojenského velitelství s útvarem schopnosti vojenského plánování a provádění (MPCC) a útvarem schopnosti civilního plánování a provádění (CPCC); vyzývá k institucionalizaci různých evropských vojenských struktur (mimo jiné různých bojových skupin, evropských vojenských útvarů, obranné spolupráce Francie a Spojeného království, letecké obranné spolupráce zemí Beneluxu) do unijního rámce a zvýšení využitelnosti bojových skupin EU mimo jiné tím, že dojde k rozšíření společného financování a že bude v rámci scénářů řešení budoucích krizí automaticky zvažováno jejich nasazení jakožto výchozí možnost pro síly prvního nasazení;

116. konstatuje, že toto stálé velitelství by se mohlo podílet na soustavném plánování pro nepředvídané události a hrát klíčovou koordinační úlohu při budoucím uplatňování čl. 42 odst. 7 SEU; je toho názoru, že „doložka o vzájemné obraně“, která je stanovena v tomto článku a již použila Francie na zasedání Rady pro zahraniční věci dne 17. listopadu 2015, bude představovat katalyzátor dalšího rozvoje bezpečnostní a obranné politiky EU vedoucí k intenzivnějšímu zapojení všech členských států;

117. domnívá se, že je třeba podpořit spolupráci EU a NATO na všech úrovních v oblastech, jako je rozvoj schopností a plánování pro nepředvídané hybridní hrozby, a posílit úsilí o odstranění zbývajících politických překážek; naléhavě vybízí ke komplexnímu politickému a vojenskému partnerství mezi EU a NATO;

118. vyzývá k přijetí rozhodných kroků k zajištění soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (na základě článku 208 SFEU) a žádá, aby byl zlepšen systém hodnocení dopadu této soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (SPR) a zřízen rozhodčí mechanismus, který by odstraňoval případný nesoulad mezi jednotlivými politikami EU, a aby byl předseda Komise pověřen politickým úkolem vypracovat obecné pokyny a řešení příslušných otázek v souladu se závazky Unie v rámci SPR;

Spravedlnost a vnitřní věci (SVV)

119. zdůrazňuje, že je nezbytné prosazovat základní práva a svobody a trvat na potřebnosti demokratického a soudního dohledu nad protiteroristickými politikami, s ohledem na nedávné útoky a větší hrozbu terorismu má však také životně důležitý význam systematická, závazná a strukturovaná výměna informací a údajů mezi národními bezpečnostními agenturami a zpravodajskými službami a s Europolem a agenturou Frontex, která musí být zavedena co nejdříve;

120. upozorňuje, že bezpečnostní orgány měly – stejně jako v případě předchozích útoků – o pařížských útočnicích informace již před útoky a jejich jednání bylo předmětem vyšetřování a dohledu; vyjadřuje své znepokojení nad tím, že navzdory požadavkům článku 88 SFEU si členské státy navzájem nesdělovaly existující údaje o těchto osobách; vyzývá Radu, aby na základě článku 352 SFEU schválila povinnou výměnu údajů mezi členskými státy; je toho názoru, že pokud nebude možné dosáhnout jednomyslnosti, bylo by vhodné využít potenciál posílené spolupráce;

121. vyzývá Komisi a Radu, aby využily postup stanovený článkem 70 SFEU ke komplexnímu posouzení protiteroristických a s nimi souvisejících opatření EU, aby zejména posoudily provádění těchto opatření v právu a praxi členských států, míru spolupráce členských států s agenturami EU v dotčené oblasti, především s agenturami Europol a Eurojust, a aby odpovídajícím způsobem zhodnotily přetrvávající mezery a soulad těchto opatření se závazky EU v oblasti základních práv;

Čtvrtek, 16. února 2017

122. připomíná v této souvislosti, že článek 222 SFEU obsahuje doložku solidarity, kterou lze a je třeba uplatnit v případě, že v některém členském státě dojde k teroristickému útoku nebo k přírodní či člověkem způsobené katastrofě;

123. vyjadřuje politování nad tím, že ačkoli je cílem směrnice o dočasné ochraně řešení masového přílivu občanů třetích zemí, nebyla v souvislosti s uprchlickou krizí uplatněna;

124. zdůrazňuje, že je třeba vypracovat spravedlivou a účinnou společnou azylovou a přistěhovaleckou politiku EU, která by vycházela ze zásad solidarity, zákazu diskriminace, nenavrácení a upřímné spolupráce všech členských států a která by měla rovněž zajistit spravedlivé přerozdělení žadatelů o azyl v rámci Evropské unie; je toho názoru, že tato politika by měla zapojovat všechny členské státy; připomíná členským státům jejich stávající povinnosti v tomto ohledu a zdůrazňuje, že nový rámec pro azyl a migraci by měl být založen na základních právech migranta;

125. poukazuje na to, že je nezbytné podniknout další kroky, aby se zajistilo, že společný evropský azylový systém bude skutečně jednotný; vyzývá členské státy, aby harmonizovaly své právní předpisy a postupy, pokud jde o kritéria definující, kdo může získat mezinárodní ochranu, a záruky ohledně postupů v oblasti mezinárodní ochrany a podmínek přijímání v návaznosti na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Soudního dvora EU a na zavedené osvědčené postupy v ostatních členských státech;

126. vítá přijetí nařízení (EU) 2016/1624, kterým se rozšiřují úkoly a pravomoci agentury Frontex a tato agentura se přejmenovává na Evropskou agenturu pro pohraniční a pobřežní stráž; domnívá se, že tato agentura by mohla být v nezbytném případě podpořena vojenskými nástroji, jako jsou např. evropské námořní síly (Euromarfor) či zmodernizovaný Evropský sbor (Eurocorps), společně se zdroji sdílenými prostřednictvím stále strukturované spolupráce; zdůrazňuje, že uvedené nařízení trvá na tom, že by členské státy měly ve vlastním zájmu a v zájmu ostatních členských států vkládat údaje do evropských databází; navrhuje, aby byla rovněž zvažována možnost vzájemnou interoperabilitu databází agentur pro správu hranic (jako je např. Eurodac) a jejich interoperabilitu s databázemi Europolu;

127. vyzývá k naléhavé revizi dublinského nařízení a zřízení celounijního právně závazného systému přerozdělování žadatelů o azyl mezi členskými státy na základě spravedlivého a závazného přidělení;

128. upozorňuje na skutečnost, že vzhledem k bezprecedentním tokům migrantů, které dosáhly a i nadále dosahují vnějších hranic Unie, a k rychlému nárůstu počtu osob, které žádají o mezinárodní ochranu, Unie potřebuje závazný a povinný legislativní přístup k přesídlování, jak uvádí program Komise pro migraci;

129. vyzývá k podpisu dohod s bezpečnými třetími zeměmi s cílem regulovat a omezit migrační toky dříve, než migranti dorazí na hranice EU; trvá současně na striktních postupech navracení žadatelů, jejichž nároky jsou neopodstatněné;

130. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvýšily výdaje na odbornou přípravu odborníků na azyl a na zvýšení účinnosti postupů udělování azylu;

131. je toho názoru, že vnější rozměr by se měl zaměřovat na spolupráci se třetími zeměmi při odstraňování původních příčin přílivu nelegálních migrantů do Evropy a při jeho řešení; domnívá se, že partnerství a spolupráce s hlavními zeměmi původu a tranzitními a cílovými zeměmi by měly být i nadále ve středu zájmu; doporučuje, aby každou spolupráci se třetími zeměmi doprovázelo hodnocení azylových systémů těchto zemí, podpory, kterou poskytují uprchlíkům, a jejich schopnosti a odhodlání bojovat proti obchodování s lidmi a převaděčství osob směřujícímu do těchto zemí nebo přes ně; uznává, že je třeba zvýšit účinnost evropského systému navracení, domnívá se však, že o navracení migrantů lze uvažovat pouze tehdy, je-li možné jej provést za bezpečných podmínek a plně při něm dodržet základní a procesní práva příslušných migrantů;

132. vítá skutečnost, že nové nařízení (EU) 2016/1624 o Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž stanoví, že pokud se ochrana vnějších hranic stane neúčinnou do takové míry, že vznikne riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru buď z toho důvodu, že členský stát nepřijme nezbytná opatření, nebo protože členský stát, nepožádal agenturu Frontex o dostatečnou podporu nebo tuto podporu neprovádí, může Komise předložit Radě návrh rozhodnutí vymezující opatření, která má agentura provést, a požadující po dotčeném členském státu, aby s agenturou

Čtvrtek, 16. února 2017

spolupracoval na provádění těchto rozhodnutí; upozorňuje dále na skutečnost, že toto nařízení rovněž obsahuje ustanovení týkající se občanskoprávní a trestněprávní odpovědnosti členů týmů a mechanismu na podávání stížností a na monitorování a zajišťování dodržování základních práv při všech činnostech agentury;

133. je přesvědčen, že by bylo třeba posílit lidské a finanční kapacity Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO), pokud by měl koordinovat všechny žádosti o azyl v EU a měl by být nasazen na podporu členských států, které jsou vystaveny obzvláště silnému migračnímu tlaku v souvislosti se zpracováváním žádostí o azyl, a to i v rámci jeho mandátu pro vedení společných operací, pilotních projektů a rychlých zásahů, podobně jako v případě mandátu agentury Frontex podle ustanovení nařízení (EU) č. 1168/2011;

134. zdůrazňuje, že je důležité zlepšit koordinaci mezi Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, agenturou Frontex a úřadem evropského veřejného ochránce práv s cílem umožnit plynulejší přijímání zpráv včasného varování v případě konkrétních migračních tlaků, kdy může být ohroženo dodržování základních svobod žadatelů o azyl; považuje za možné, že Komise by na základě těchto zpráv včasného varování mohla přijímat dočasná opatření ve smyslu čl. 78 odst. 3 SFEU;

135. považuje za naprosto nezbytné posílit úlohu Parlamentu jako společného normotvůrce, jež by měla být postavena na stejnou úroveň s úlohou Rady, a to použitím čl. 81 odst. 3 SFEU, který umožňuje přijímat rozhodnutí v oblasti rodinného práva s přeshraničními dopady řádným legislativním postupem, pokud o tom rozhodne Rada jednomyslně po konzultaci s Parlamentem; žádá, aby v případě všech ostatních politik v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí byla rozhodnutí do budoucna přijímána řádným legislativním postupem na základě překlenovacího ustanovení čl. 48 odst. 7 SEU;

136. vyzývá Komisi, aby na základě článku 83 SFEU navrhla minimální pravidla pro definice a sankce v souvislosti s bojem proti terorismu, obchodováním s lidmi a sexuálním vykořisťováním žen a dětí, nedovoleným obchodem s drogami, nedovoleným obchodem se zbraněmi, praním peněz, korupcí, paděláním platebních prostředků, počítačovou trestnou činností a organizovanou trestnou činností;

137. trvá na tom, aby byly uvedeny do praxe zásady zakotvené v Lisabonské smlouvě, konkrétně zásada solidarity a sdílené odpovědnosti mezi členskými státy, zásada vzájemného uznávání při provádění politik v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí (článek 70 SFEU) a ustanovení Listiny základních práv EU;

138. domnívá se, že EU musí zaručovat ochranu lidských práv a základních svobod a pokračující dodržování kodaňských kritérií a také zajistit, aby všechny členské státy dodržovaly společné hodnoty zakotvené v článku 2 SEU;

139. trvá na tom, že je důležité dokončit tzv. balíček procesních záruk, zejména prostřednictvím vypracování právních předpisů upravujících správní zajišťování osob a zadržování nezletilých, což jsou oblasti, kde pravidla mnoha členských států nejsou plně v souladu s lidskými právy a jinými mezinárodními normami;

140. zdůrazňuje, že je důležité dále rozvíjet evropské trestní právo, zejména v oblasti vzájemného uznávání a výkonu trestněprávních rozhodnutí;

141. zdůrazňuje, že je důležité dále rozvíjet evropskou justiční kulturu jakožto klíčový předpoklad pro to, aby se prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti stal pro občany skutečností a aby se zajistilo lepší uplatňování práva EU;

142. domnívá se, že je třeba vytvořit Úřad evropského veřejného žalobce, aby bylo možné bojovat proti organizované trestné činnosti, podvodům a korupci, chránit finanční zájmy Evropské unie a napravit roztržičnost evropského prostoru vymáhání práva;

Čtvrtek, 16. února 2017

143. zdůrazňuje, že podle článku 86 SFEU může být zřízen Úřad evropského veřejného žalobce s cílem bojovat proti trestné činnosti poškozující finanční zájmy EU pouze se souhlasem Evropského parlamentu; opakuje proto doporučení, která vyjádřil již ve svých usneseních ze dne 12. března 2014 ⁽¹⁾ a ze dne 29. dubna 2015 ⁽²⁾ o konkrétním uspořádání Úřadu evropského veřejného žalobce, a zdůrazňuje, že nařízení o tomto úřadu by mělo být neprodleně přijato, aby tento úřad mohl vyšetřovat trestnou činnost poškozující finanční zájmy EU, včetně podvodů s DPH, a stíhat osoby podezřelé ze spáchání těchto činů;

144. připomíná povinnost Unie přistoupit k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod v souladu s čl. 6 odst. 2 SEU a naléhavě vyzývá k urychlené obnově jednání s Radou Evropy v tomto ohledu s přihlédnutím ke stanovisku Evropského soudního dvora ze dne 18. prosince 2014; připomíná Komisi jakožto hlavnímu vyjednavaci, že toto přistoupení posílí ochranu lidských práv všech evropských občanů;

145. opakuje, že cílem tohoto usnesení je pouze vyhodnotit právní možnosti obsažené ve Smlouvách a v krátkodobém časovém horizontu by mělo být základem pro zlepšení fungování Evropské unie; připomíná, že budoucí hlubší zásadní reforma by si vyžádala revizi Smluv;

o

o o

146. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru, ECB, Výboru regionů, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a parlamentům a vládám členských států.

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0173.